

Elena Naginskaitė – Vajegienė gimė 1925 m. rugpjūčio 21 d. Rokiškio mokytojų, žinomų kultūros ir žmonių Adelės ir Stasio Naginskių šeimoje. 1944 m. baigė Rokiškio gimnaziją ir įstojo į Vilniaus universitetą studijuoti lietuvių kalbą ir literatūrą. 1946 m. buvo priimta į jaunųjų rašytojų sekciją, bet po kelių mėnesių pašalinta kartu su kitais, nerašiusiais taip, kaip reikalavo partiniai nutarimai.

Baigusi mokslus, Elena paskirta į Alytų. Čia ji ir sutiko savo būsimą vyrą, taip pat lituanistą ir muzikantą Vytautą Vajegą. Čia 1951 m. vasario 12 d. Naginskaitė tapo Vajegiene ir neilgai trukus, 1952 m., su vyru persikėlė į Rokiškį, į erdvų tėvų namą. Čia jie susilaukė ir dukros Justos. Rokiškyje Elenai teko dėstyti mergaičių gimnazijoje, vakarinėje mokykloje, o ilgiausiai dirbo Kultūros mokykloje. 38 metus ji mokė jaunimą gimtosios lietuvių kalbos.

Visą tą laiką Elena kūrė, rašė eilėraščius, daugiau sau, negu kitiems, todėl nedaug kas žinojo apie jos kūrybą. Tik prasidėjus Lietuvoje Atgimimui, ji tarsį atgijo: skaitė savo kūrybą mitinguose, rašė į spaudą kultūros temomis, buvo aktyvi visose kultūrinio gyvenimo srityse. Aktyviai įsijungė į Lietuvos kultūros fondo Rokiškio rajono visuomeninės tarybos veiklą, netgi redagavo šios tarybos leistą laikraštį „Prie Nemunėlio“. Elena buvo ir viena Aukštaičių akademijos steigimo iniciatorių, rūpinosi, kad seniausia rajono mokykla atgautų Juozo Tumo-Vaižganto vardą. Ji buvo ir viena svarbiausių asmenybių, rengusių leidinį apie šią mokyklą, pasitinkančią 75 metų jubiliejų.

Mirė Elena Vajegienė 1997 m. vasario 13 d., taip ir nesulaukusi jos poezijos knygelės pasirodymo. Vienintelė E. Vajegienės poezijos knyga „Viskas arba nieko“ išleista po autorės mirties, 1998-ųjų pradžioje. Eilėraščių rinkinys iliustruotas sesers Ievos Naginskaitės lino raižiniais. Knygoje publikuojama 1993 m. E. Naginskaitės-Vajegienės parašyta trumpa kūrybinė autobiografija „Praeities puslapius atvertus“.